

Johann Huswedel

**Programma Quo Prorektor Academiae Rostochiensis, Joannes Huswedelius
Philos. Pract. Profess. ad exequias quas Coniugi suae desideratissimae
Catharinae Pauli, Vir ... Dn. Albertus Heinius, I.U.D. & Historiarum Professor
Paratas cupit, Omnes omnium ordinum cives Academicos invitat**

Rostochii: Pedanus, 1633

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn776217224>

Druck Freier Zugang

Haswedel, J.,

in

C. Pauli,

uxor. A. Hein.

Rostock, 1633. /a

17.

PROGRAMMA
Quo
PRORECTOR
Academiae Rostochiensis,
JOANNES HUSWEDELIUS
Philos. Pract. Profess.

*ad exsequias
quas
Conjugi suae desideratissimae*

CATHARINÆ
PAULI,

Vir Clarissimus & Consuleissimus

DN. ALBERTUS
HEINIUS, J. U. D. &
Historiarum Professor

*Paratas cupit,
omnium ordinum cives Aca-
demicos invitat.*

ROSTOCHII,
Typis JOACHIMI PEDANI, Acad. Typog.
ANNO M. DC. XXXIII.

Annus, quem ante septimanas
quasi tres, munitis gratulationibus
& faustis precationibus auspici
sumus, Consultiss. Viro Dn. AL-
BERTO ALBERTI
FIL. HEINIO J. U. D. & Hi-
storiarum hac in Academia Profes-
sori clariss. collega & amico nostro
honorando, haue sane feliciter & auspiciato illuxisse videtur.
Etsi enim signa ad felicitatem futuram & letitiam, non isto
tantum anno, sed plurimis alijs deinceps, adeoq; tota vita,
imò post obitum quoq; duraturam, apparerent: tamen pro in-
dole & ingenio rerum humanarum, ea subito mutata sunt, &
in eventum conversa planè contrarium, qui vulnera doloremq;
cordi, tristitiam vice, luctum & planctum supersticibus at-
tulit ac reliquit. Cum Deus Opt. max. autor conjugij uxore
rem, quæ instar palmitis uberi Proventu gravidæ & coma cin-
gencis virididomum, ætate, forma, corporis dignitate, cultu,
animo, moribus, verbis & gestibus maritum exhilararet,
ei dedisset: sobolem, qua virtutis paterna a vite, proavite
spem adferebat, quoq; ostendit, nec ostendit solum, sed & in
manus tradidit: ista vero in Phœnæ & omnino multo citius
discessit, quam accesserat: ita quidem, ut cum lectuli, in quo
evocuerat, locus vix concaluisse: non minorem luctum paren-
tib. moriendo attulerit, quam dolorem senserat mater in pa-
riendo. Vulnus ergo hoc erat grave quidem & immane, in
corde parentis Phœnæ, (fructus enim isti primuli magis
delecta-

Delectare solent etiam hortulanum, quam qui ceteris annis succedunt, sed carabile tamen: nam & arbor superstes erat, quæ alios quoq; fructus posses promittere, atq; ita hujus primuli desiderium vel plane extinguere, vel saltem lenire & mitigare. Sed accessit alterum quoq; vulnus, ut multo gravius & immensius, ita longè acerbiori cum dolore conjunctum, adeoq; nisi divina quadam ratione curetur, lethale. Perijt enim, (sic illi qui in hoc dolore constituti sunt, & opinantur, & loquuntur) non res tantum, sed ipsa quoq; spes: quasi arbore succisa, nihil restet, quod mœstum consolari, quod adflictum erigere, quod saucium sanare possit. Et sane, si verum fateri volumus, humanam rationem secuti, habet mœstissimus viduus, quod jure doleat: siquidem ea uxore carere cogitur, in qua nihil desiderabat omnium, quæ ad humanam conjugij felicitatem requiri videntur. Quod ut ita esse appareat, paucis & primis quasi lineis, pro modo spatij, quæ fuerit, quibus corporis dotibus, quibus animi prædita, quem finem vitæ nacta sit, indicabimus. Nata est ergo **CATHARINA PAULI**, anno 1602. die 19. Decemb. ex parentibus honestis, primarijs, & hac unica filia quoq; præter cæteram fortunam, beatis: Patre quidem **Dn. SIMONE PAULI** spectatiss. & eruditissimo Viro, trium ducum Megapolens per totos 30. annos Secretario fideliss. qui ne bellorum funestissimorum incendia, & ex ijs natas calamitates videret, anno 1524. cum initia turbarum his terris gliscere inciperent, per placidam mortem à **DEO** ex hac vita vocatus est: Matre vero **MARGARETA** Hagemuissers femina lectissima, & omnium matronalium decore conspicua, quæ hujus unice suæ, ejusq; obedientissima filia obitum, turbato naturæ ordine, præmaturum, nunc acerbissimè luget. Avus paternus **D. SIMON PAULI** meritis in Academiam & Ecclesiam, ita notus est, quippe Profess. primarius & Rostochiensis

ehiensis Ecclesie Superintendens, tum vice innocentia & scri-
ptis, meram pietatem spirantibus, clarus, nostra commemoratio-
ne minimè indiget, præsertim cum antehac plus semel ab aliis
id præsticum sit. Avia paterna commendatissima pietatis
matrona, erga DEUM & proximum præcipuè, si quem inopia
rerum necessariorum laborantem, vel alias adstrictum, & miserū
videret CATHARINA Prengers, ex præcipua hujus urbis
PRENGERORUM familia suarum virtutum semina huic
sua nepci transmisit. Avus maternus Vir Spectatiss. & In-
tegerimus Du. GEORGIUS Hagemister Divi ULDARI
CI Principis Megapolie, laudatiss. Secretarius, quoad vixit,
fidelissimus, cujus filius patri cognominis, præcipua dignitatis
civis ordini nostro faventissimus, etiamnum apud nos vivit.
Avia materna REGINA Rrùgers, ex primaria CRUGE-
RORUM Gustavovensium familia, matrona honestissima
suam quoque partem ad hujus nostræ defunctæ doces ac virtutes
contulit. Istis enim orta majoribus, ea indole prædita, istis
exemplis instructa, non potuit non ad similes virtutes usq. à te-
neris unguiculis aspirare, ita ut superstites eo etiam tempore
avias in prima statim ætate multis & manifestis indicis futu-
ra felicitatis oblectaret. Qui secuti sunt anni puellam suis ar-
tib. imbuerunt, donec Anno 1612. cum Illustriss. Princeps DN.
ADOLPHUS FRIDERICUS patrem defunctæ Gustavovio
Suerinum advocaret, eodem cum parentibus translata esset:
sed valitudine hanc usq. adeo propicia, & ita quidem, ut parentes
quantumlibet inviti, hoc suum delictum, hunc unicum sui conju-
gij fosculum ex oculis & manibus agrè dimitterent, ac mutandi
æris causa, Rostochiensib. amicis commendarent. Quæ migratio
in ætate tam tenera cum periculo non semper vacet: tamen
hujus tam virguncula honestissima indoles, & animus nullius
macula sibi conscius, ita crevit & omnium virtutum isti ætati.

& sexui convenientium ornatu instructus & confirmatus est,
 ut haud sciam, an sub oculis parentum, inter manus matris dili-
 gentissima, rectius & felicius formari potuisset. Fit enim non
 raro, ut stirpes tenera ex nativo solo in aliud caelum solumq;
 translatae, non minus feliciter floreat crescantq;, imò etiam fe-
 licius, quam si consueto loco mansissent; cujus tamen rei alia
 in stirpibus causa deprehenduntur à studiosis earum rerum,
 alia vero in humano ingenio, nec hoc loco curiosius inquirenda,
 nec operosius explicanda. Res ista sanè apparet. Corporis
 quidem vidimus dignitatem in eadem plebeia, oris venu-
 statem ac speciem decoram, decoremque civitate sic temperatam, ut
 quaquam incederet, omniumque oculis & ora converteret. Nec
 dispar animi habitus: etiam in haud raro, ut habitet in
 ornatu corporis domus animus parum decorus &
 ornatus. Haec vero non erat ea pietate, ut non externo cultu
 & gestu magis, quàm vita ac moribus testaretur, DEUM esse qui
 occulta cordis inspiceret, qui obedientia parentib; praestanda,
 qui castitate, puritate & caritate coli vellet: Erat ea probi-
 tate, ut neq; parentes à quibus aberat, neq; curatores, quorum
 in oculis quotidie versabatur, offenderet; amorem vero omnium
 amabili candore morum, suavitate affabili, quam verecundia
 temperabat, provocaret. Quo factum est, ut cum paulo con-
 firmatior annis & aetate esset, Suerinum ad parentes reversa
 Anno 1620. Ampliss. & Consulcissimus Dn. MICHAEL
 BRUNS, Illustrissimi Ducis DN. ADOLPHI FRI-
 DERICI Domini nostri clementissimi, consiliarij prudentiss.
 & fideliss. Vir cordatus, & de hac provincia bene meritus, in ma-
 trimonium eam legitime petere ac impetraret. Fuit illud con-
 jugium suave quidem, sed absq; sobole, nec diuturnum. Namq;
 & illum divina providencia tempestati jam tum imminenti
 subduxit, & Anno 1626. his terris ereptum, caeloz aetherum ex-

Arca teli jaculum, quod dicitur, in turo collocavit. Hujus igitur conjugij tempore suas virtutes eo amplius explicavit, quoque adolescentula didicerat in officio Christiana femine & uxoris, sedula praestitit, dum viri amans eum observabat, ei obsequabatur, curam ejus & sollicitudinem comitare & commoditate sua minuebat, sapere etiam ad tempus redire as pellebat, opem principis implorantibus apud maritum praesto erat, causam ei miserorum commendabat, omnibus oportuna, adversa nemini, sic ut apud omnes cujus libet conditionis homines laudem sibi facile pararet, nec solum viro marito, sed & defuncto, nihilo minori in pretio & honore esset. Ergo vidua quidem erat post hujus mariti obitum, idque toto quadriennio, nec esse desisset, nisi facies istorum temporum indices peior & periculosior murandi propositi necessitatem ei attulisset. Quibus ergo artibus priorem sibi virum conciliaverat, easdem sibi iterum advocandas putavit, Pietatem, precationem, modestiam, ab hac ex mundo muliebri, quem in animo habebat instructissimum, depromens, ipsaque Cl. virum Dn. ALBERTUM HELNIUM Dn. ALBERTI senioris filium J.C. & historiarum Professore, ita in amorem sui rapuit, ut ille nisi voto suo potiretur, sibi quiescendum haud existimaret. Vidimus ergo felicissimos conjuges in foedus matrimonij coeuntes, ipsaque omnia fausta & felicia ex animo precati sumus. Et hactenus quidam voca minime irrita fuere: Nam neque in gratiam rediisse unquam audire sunt, & fecunditatem tempus attulerat, cujus gaudia non tantum parentes futuri, sed & avia, cui semper suam pietatem filia probaverat, certa spe jam praeciperant: nec sane frustra. Videbat enim jam certa mater filiolum HANNAE quidem artibus inpetratum, sed RAHELIS fato editum: hoc tamen fieri discrimine, sane flebilius, quam illud, quod hujus doloris filius ipsam quoque matrem

matrem in hoc itinere praecesserit, & patrem simul orbem &
viduum in luctu & lacrimis reliquerit. Quae cum ita sint,
haud injuria Dn. Collegam viduum hoc tanto, tam in ex-
spectato casu dolere arbitramur: Verum, ne malos chirurgos
imitemur, qui cum vulnera exacerbarunt, in curando postea
deficiunt: potius remedia proferamus, quae viduo ipsi haud
dubie in promptu essent, nisi animus nebulis dolorum obductus
jaceret. Eriget v. DEUS, & nebulas istas verbi sui radio dis-
cutiet: Spiritumq; efficacissima consolationis reddet. Nos ei
suam conditionem statuimus ante oculos, virum DEUS esse
voluit, esse eruditum, esse Christianum. Virum dico, non ut
ava ignorantia indolentiam & a nobis in peccem, sed ut ge-
nerosum athletam praestet, qui specimen virilis & robusti ani-
mi palam exhibeat, non solum cadendo adversario, sed &
plaga, quae infligitur, generose ferenda, & spartana quadam
nobilitate concoquenda. Eruditum facit desuperis: Igitur
nec committat, quod ineruditum vulgus ex more & con-
suetudine facit, lugere, ejulare, pedibus plangere, capillum
vellere, plebejum esse & frequens. Eruditus rectam rationem
sequatur, quae monet, mortales esse qui nascuntur, homines
qui moriuntur: nec quemquam vel plebejum esse arbitror, qui ca-
lege ducat uxorem, ut sit immortalis, aut liberos gignat, ne mo-
riantur: quaecunq; videmus, vel jam mortua videmus, vel
moriturae: obeunt noctesq; diesq; Astraq; nec solidis prodest sua
machina terris. Hominis igitur cujus cunq; immortalitatem
qua fronte vobis promittemus? Non finit hoc recta ratio:
quae Deam, sublato quasi digito, nobis ostendit, eumq; ut relicta
consuetudine & vulgo errante, non errantem sequamur, pra-
cipit. Christianum deniq; si se quis profiteatur, nec titulo solum
sed revera, non solum is non dolebit, hoc vel illo casu, quantum
vis gravi, acerbis, duplici, sed gaudebit quoq; se militem suo Im-
peratori

peratori curæ esse, ad labarum sive signum sui ducis identidem
oculos dirigeret, nec nisi in illo sibi victoriam promitteret. Quod
cum defuncta nostra jam contigerit, viduus noster se quoque vi-
rum & erudicum & Christianum recordabitur, qui olim & filio-
lum & conjugem, dilectissima corcula, quæ præcesserunt, sic secu-
rurus, eorumque visu & complexu in æternum gavisurus. No-
strum ergo civis Academici, officium hoc insuper à nobis postu-
lat, ut affectum nostrum viduo mœstissimo declarem, & vi-
cem ejus nos quoque dolere ostendamus. Meretur hoc non solum
ipse, sed parens vir Ampliss, qui filij cladem, suam esse
jure ducit, eo magis quo plura ejus in hanc Academiam & Juris
præcipuè studiosam juventutem collata sunt & adhuc confe-
runtur beneficia: meretur utriusque familiae majores de-
functi, in quos ne simus ingrati etiam videndum est. Ostende-
mus verò, si funus prosequamur frequentes. Nec sanè ali-
ter facere possumus, si pietatem videamus, & caritatem, qua
monet, ut faciamus alij, quod nobis factum velimus, & fragi-
litate nostræ memoret, nos Deo serijs precibus commendemus.
Cæterum conventus funeri indictus fiet hora media prima in
templo Jacobæo. P. P. sub sigillo, Rectoratus Anno 1633.
die 21. Januarij.

matrem in hoc itinere praecesserit, & patrem
viduum in luctu & lacrimis reliquerit.
haud injuria Dn. Collegam viduum hoc
spectato casu dolere arbitramur: Verum,
imitemur, qui cum vulnera exacerbarunt
deficiunt: potius remedia proferamus, quam
dubie in promptu essent, nisi animus nebula
jaceret. Eriget v. DEUS, & nebulas istas
curiet: Spiritumq; efficacissima consolatio
suam conditionem statuimus ante oculos,
voluit, esse eruditum, esse Christianum.
avaagnosia indolentiam & a nobis in
nerosum athletam praestet, qui specimen vi
mi palam exhibeat, non solum cadendo
plaga, quae infligitur, generose ferenda,
nobilitate concoquenda. Eruditum facit
nec committat, quod ineruditum vulg
suerudine facit, lugere, ejulare, pedes
vellere, plebejum est & frequens. Erudit
sequatur, quae monet, mortales esse qui
qui moriuntur: nec quemquam vel plebejum
lege ducat uxorem, ut sit immortalis, aut li
riantur: quaecumq; videmus, vel jam mor
morituras: obeunt noctesq; diesq; Astraq; nec
machina terris. Hominis igitur cujus cum
qua fronte vobis promittemus? Non sin
qua Deum, sublato quasi digito, nobis osten
confuetudine & vulgo errante, non erran
cipit. Christianum deniq; si se quis profiter
sed revera, non solum is non dolebit, hoc ve
vis gravi, acerbo, duplici, sed gaudebit quo

the scale towards document

um &
sint,
in ex-
urgos
postea
haud
ductus
io dis-
Nos ei
S esse
non ue
ut ge-
ti ani-
sed &
adame
lgitur
con-
illum-
tionem
mines
qui ca-
ne mo-
vel
sua
ratem
ratio:
relicta
pre-
solum
entum
no Im-
ratori